

вѣнецъ отъ тріандафилы прелепены съ листове отъ брызговъ, липы и пелины, зашто на тѣмъ са приписваше сила противна на дѣйствието на виното, и само на госпожитѣ вѣнцытѣ бѣхъ лишени отъ та-квызи предзапасителни средства, зашто споредъ модата, женитѣ не пяхъ предъ хората. Въ тъзи минута предсѣдательтъ Діомедъ на-мѣрваше потребно да нарече единого за царь, спѣчъ за началиникъ на пиршеството, на когото длѣжността бѣ важна, а опредѣлението му ставаше иѣкога по жребіе, а иѣкога, като въ сегашнія случаи, са опредѣляше отъ угостителя.

Діомедъ са намѣрваше въ затрудненіе заради избраніето. Сенаторътъ не можаше и поради важността си и поради слабото си здравье да извѣриша таквази обизаниность, иито едилътъ Панса бѣ шо послоденъ; а отъ друга страна избраніето на лице второстепенно споредъ чина на сенатора било бы осиѣрбление противъ смѣя този сенаторъ. Въ туй серіозно размыщеніе като са бѣ вдѣбочили Діомедъ и сравниваще въ ума си достоинството ту на тогосъ ту на оногосъ, тутакси веселата физіономія на Салустія, който са подеми-раше въ тъзи минута заради затрудненіето на боязливия угоститель, му вдѣхни куражъ, и той тосъ часъ опредѣли безпочиная оизи епи-куреецъ за неограниченъ господарь на пиршеството.

Салустій прѣ назначеніето съ приличната умѣреніость.

— Азъ съмъ великоушенъ царь за онѣзи които піятъ, но по-же иплюсьрдъ отъ Миноса къмъ сѣкнго другого.

Слугытѣ донесохъ ароматическа вода за омыване преди пир-шеството; подиръ туй са наченї ъденіето и трапезата тежеше веџе отъ многото закуски.

Разговорътъ отъ пай напредъ общъ и послѣдователенъ, даваше благовреміе на Главка и на Юна за свиданіе по изразително отъ сѣ-ка дума. Юдія гledаща на любовниците съ памижлы очи.

«Подиръ малко, мыслише тя, ще занемѣкъ нейното място.»

А Клодій, който сѣдѣше около срѣдата на трапезата и разумѣ отъ физіономіята на Юдія че едно неудоволствіе раздираше гварди-тѣ ѝ, рѣши са да са въспознува отъ обстоятелството и да ѝ от-прави иѣкодко вѣжливи фрази. Юдія гы прѣ благосклонно, не само заради происходеніето и благообразното му лице, но еще и заради собственото си тщеславіе и подбуждана на туй повече отъ у-порство нежели отъ страстъта си къмъ Главка.

Слугытѣ са намѣрвахъ въ безкрайно движение зашто бдител-нитъ началиникъ на пиршеството не позволяваше да оставатъ чашы-тѣ иито една минута празни и толкозп дѣятеленъ бѣше той по тъ-